

[Søren Andersen.]

Det er ikke store krav, efter min mening for små, og man må mindst være lige så betænkelig ved, at låntagerne, der tilsammen har haft en skattepligtig indtægt på indtil 12 000 kr., kan få lån. Ganske vist kan de sidstnævnte ikke få forholdsvis nær så meget, men man synes også, at de måtte kunne klare problemerne selv. Hvor der er tale om opsparing på mindst 5 000 kr. til etablering af selvstændig virksomhed, kan 3 000 kr., altså det fulde beløb, opnås.

Garantien for disse lån ydes med fire femtedele af staten og een femtedel af sparekasserne. Det er der måske ikke så meget at sige til, i hvert fald ikke til fordelingen af dette ansvar. Derimod må jeg i høj grad mene, at man er ude på gyngende grund, når man vil til at give lån til en række kategorier af unge, der ikke har kunnet spare som følge af sygdom, studier, oplæring og uforskyldt arbejdsløshed. Et udvalg skal skønne over disse forhold; jeg finder, at det er en meget vanskelig opgave, og her er det jo meningen, at staten skal yde hele garantien. Her kan selvhjælp let forsvinde, og den skal hjemmene også bygge på i fremtiden, ellers går det galt.

Man kan ikke sige noget til, at der gives adgang til begrænsede suppleringslån, når det første lån har været for lille — det vil sige, at opsparing og lån tilsammen ikke er nået op på 5000 kr. —, når dette som nævnt i lovforslaget først sker, efter at det første lån er tilbagebetalt.

De økonomiske vilkår, disse lån ydes på, er tænkt opbygget således, at sparekasserne får 1 pct. over indlånsrenten. Heraf skal låntagerne kun betale 2 pct., medens staten skulle yde de resterende ca. 3 pct.

Vi må ikke glemme, at en sådan gavmildhed vises for skatteydernes penge, og dem skulle vi helst omgås forsigtigt, så jeg tror, vi kommer til at se nærmere på dette forhold.

Der er på forskellig måde søgt sikkerhed for værdierne, og endelig skal lånene jo også betales tilbage. Med hensyn til tilbagebetaling er der givet mulighed for lempelser udover den egentlige 6-årige periode, som lånene løber i, bl. a. i tilfælde af sygdom, barnefødsel eller den ene ægtefælles død. Det er noget af det væsentlige ved lovforslaget; låntagerne skal ikke være prisgivet den handlendes større eller mindre forståelse. Der er også ved udbetalingen skabt en vis sikkerhed for, at pengene ikke bruges til andre formål end indkøb af virkeligt bohåve.

Man støder i lovforslaget et par gange på udvalg, først et til at godkende lån til låntagerne, der ikke har kunnet opspare,

der næst et udvalg til at give råd med hensyn til køb af det mest hensigtsmæssige husgeråd og møbler. Det vil altså sige, at der bliver tale om en ny administration, og den skal jo betales. En del tab må man også regne med. Det er ganske vist gået rigtig godt i Sverige, men loven kan godt komme til at medføre større udgifter, end man nu regner med. Råd er godt, men det sidstnævnte udvalg skulle ikke så gerne komme til at reklamere f. eks. for enkelte møbelforretninger. Det må være opgaven for en lov af denne art at skabe en ramme om en sund og billig bosætning, men derimod ikke i stor udstrækning at poste nye millionbeløb af skatteydernes penge ud. Det tror jeg heller ikke ungdommen venter. Jeg tror ikke, den er anderledes end al sund ungdom, der til alle tider har haft tro på sig selv.

Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til, at vi ser på lovforslaget i et udvalg, men vor stilling afhænger af, hvad der kommer ud af dette udvalgs arbejde.

Erna Sørensen: Det konservative folkeparti er enig med den højtærede socialminister i, at det vil være rimeligt og ønskeligt, at ungdommen får adgang til en finansiering til anskaffelse af møbler og andet udstyr gennem lån, således at de unge ikke fristes til at gøre ufordelagtige indkøb og sætte sig i for store udgifter til afdrag, hvad der let kan ske, fordi de unge ikke altid har den rette forståelse af, hvordan udgifterne hober sig op, når man først er blevet gift og har fået et hjem at sørge for. Vi har derfor med stor interesse fulgt de undersøgelser, som har fundet sted i den nedsatte kommission, og mener, at vi her er inde på et felt, hvor vi kan række ungdommen en hjælpende hånd, først og fremmest den ungdom, som selv har vist interesse for og vilje til at samle sammen til reden, selv hvor det måske har medført afsavn på den ene eller den anden måde. Vi er klar over, at den hjælp, der skal ydes, også må ydes til studerende, hvad enten det er universitetsstuderende eller studerende indenfor handel og håndværk, og man kommer så frem til, hvilken taktik der skal anvendes for at skabe den fornøftigste og mest rimelige ordning.

I den højtærede ministers forelæggelsestale blev det fremhævet, at loven skulle bygges på tanken: hjælp til selvhjælp, og jeg kan sige, at for så vidt lovforslagets paragraffer holder sig indenfor dette område, er mit parti villigt til at medvirke til